

Ang Basahon ni Daniel - Numero Kapitoan ug Siyam

Pagpadayag sa Rebelyon sa 1888: Mga Leksyon gikan sa Ikaduhang Henerasyon sa Laodicean nga Adventismo

Jeff Pippenger

2024-02-12

Ang ikaduhang kaliwatan sa Laodiceanong Adventismo miabot niadtong 1888, ug kana nga kaliwatan sa simbolikong paagi girepresentahan diha sa Ezekiel kapitulo otso, ingon nga ikaduhang dulumtanan, nga girepresentahan pinaagi sa “mga lawak sa iyang handurawan.”

Busa misulod ako ug nakita ko; ug ania karon, ang tanang dagway sa mga nagakamang nga binuhat, ug sa mga kahugawan nga mapintas nga mananap, ug ang tanang diosdios sa balay sa Israel, nga gilarawan sa bongbong sa palibot. Ug mitindog sa ilang atubangan ang kapitoan ka mga lalaki sa mga anciano sa balay sa Israel, ug sa taliwala nila mitindog si Jaazaniah nga anak ni Safan, nga ang tagsatagsa ka tawo adunay iyang insensaryo sa iyang kamot; ug mitungas ang mabagang panganod sa incienso. Unya miingon siya kanako, Anak sa tawo, nakita mo ba ang gibuhat sa mga anciano sa balay sa Israel diha sa kangitngit, ang tagsatagsa ka tawo sa mga lawak sa iyang larawan? kay nagaingon sila, Ang Ginoo wala makakita kanato; ang Ginoo mibiya sa yuta. Ezequiel 8:10–12.

Ang mga lawak sa hulagway nagrepresentar sa daotang mga tinago sulod sa mga kasingkasing niadtong girepresentahan ingon nga karaang mga tawo, ug gidala nila kanang maong pagkadaotan dili lamang ngadto sa mga lawak sa ilang mga hunahuna, kondili usab ngadto sa mga lawak sa balaang puloy-anan sa Dios.

Ayaw kaon sa tinapay niadtong adunay daotang mata, ni tinguhaa ang iyang mga lamian nga kalan-on: kay ingon sa iyang gihunahuna sulod sa iyang kasingkasing, mao man siya: Kaon ug inom, nagaingon siya kanimo; apan ang iyang kasingkasing dili uban kanimo. Proverbio 23:6, 7.

Ang pagkadaotan sa mga lawak sa mga hulagway nasulat sa mga bungbong sa templo ug sa mga bungbong sa hunahuna sa mga tigulang nga tawo. Ang tinagong mga lawak sa mga hulagway sa ikaduhang kangil-ad nga butang sa Ezekiel kapitulo otso nagrepresentar sa ikaduhang kaliwatan sa Laodiceanong Adventismo, ug sa upat ka mga kangil-ad nga butang, ang ikaduhang kangil-ad nga butang naghatag ug dugangng panahon sa paghatag og gibug-aton sa usa ka korporatibong pagrebelde, bisan pa nga ang tanang upat ka mga kangil-ad nga butang gihulagway nga ginabuhat sa mga tawo nga unta mao ang mga magbalantay sa katawhan.

“Ang timaan sa kaluwasan gibutang ibabaw niadtong ‘nanagpanghupaw ug nanagtuaw tungod sa tanang mga dulumtanan nga ginabuhat.’ Karon ang manulonda sa kamatayon mogula na, nga girepresentahan diha sa panan-awon ni Ezequiel pinaagi sa mga tawo nga may mga hinagiban sa pagpatay, kang kinsa gihatag ang sugo: ‘Pamatya ninyo sa hingpit ang tigulang ug

ang batan-on, ang mga dalaga, ug ang gagmayng mga bata, ug ang mga babaye: apan ayaw pagpahaduol sa bisan kinsang tawo nga may timaan; ug sugdi sa Akong balaang puloy-anan.’ Nag-ingon ang propeta: ‘Nagsugod sila sa mga tigulang nga lalake nga didto sa atubangan sa balay.’ Ezequiel 9:1–6. Ang buhat sa paglaglag magsugod sa taliwala niadtong nanag-angkon nga mga espirituhanong magbalantay sa katawhan. Ang mini nga mga magbalantay maoy unang mangapukan. Walay bisan kinsa nga malooy o mopasaylo. Ang mga lalake, mga babaye, mga dalaga, ug gagmayng mga bata mangamatay nga dungan.” The Great Controversy, 656.

Ang pagrebelde nga nagtimaan sa pag-abot sa ikaduhang kaliwatan piho nga nalangkit sa pagpangulo sa Laodiceanhong Adventismo, ingon sa natuman sa miting sa General Conference niadtong 1888 sa Minneapolis. Girepresentahan kini pinaagi sa pahayag nga “mga anciano sa balay sa Israel” ug usab pinaagi sa “kapitoan ka mga lalaki.” Kapitoan ka mga anciano ang nalangkit sa buluhaton ni Moises, ug ang ikaduhang pundok sa mga tinun-an ni Jesus naglangkob ug kapitoan ka mga lalaki. Ang “kapitoan” nagrepresentar sa pagpangulo, maingon man ang “mga anciano.” Ang ikaduhang dulumtanan nagbutang ug dugang nga paghatag-diin ibabaw sa pagpangulo, ug sa pagbuhat niana nagbutang kini sa paghatag-diin ibabaw sa dulumtanan ingon nga nalangkit sa usa ka korporatibong pagrebelde sa pagpangulo.

Sa taliwala sa kapitoan ka karaang mga tawo mitindog si “Jaazaniah nga anak ni Shaphan.” Ang ngalan nga “Jaazaniah” nagpasabot og “nadungog sa Dios,” ug siya nagrepresentar sa usa ka pagpangulo nga misukol sa mismong panahon nga ang Dios namulong, kay iyang nadungog ang Dios, apan midumili sa pagpaminaw; kay iyang gipamatuod nga gibiyaan sa Dios ang iyang katawhan, ug nga ang Dios wala makakita sa nahitabo sulod sa mga tinagong lawak. Si Jaazaniah mao ang “anak ni Shaphan,” ug ang ngalan nga “Shaphan” nagpasabot og “sa pagtago.” Ang kahimtang sa ikaduhang kaliwatan nagrepresentar sa usa ka pagsukol sa pagpangulo nga misukol gayud sa mismong panahon nga ang Dios namulong, ug sila nagtuo nga ang Dios wala makakita ni wala magtagad sa ilang mga binuhatan.

Girekord ni Sister White nga gipakita kaniya ang mga panag-istoryahanay sa panguloan sa Laodiceanong Adventismo sa panahon sa General Conference sa 1888. Sa General Conference sa 1888, gipakita sa Dios kang Sister White ang mga tigum sa mga pangulo nga ilang gihimo sa ilang kaugalingon sa dihang naghunahuna sila nga ang Dios wala maminaw. Didto, sa tinago sa ilang mga lawak, nagsulti sila ug dautan batok kang Sister White, sa iyang anak nga lalaki, ug kang mga Elder nga sila Jones ug Waggoner. Nagtuo sila nga makasulti sila sa walay pagpugong, kay ang Dios dili makakita kanila sa ilang pribadong mga lawak, apan kining mao gayong mga panag-istoryahanay gipakita sa Dios ngadto sa propetisa. Atua sila sa usa ka panagtigum sa lawas, ug sumala sa inspirasyon, sila nakadungog sa mensahe sa ulahing ulan, apan midumili sila sa pagpatalinghug.

Unsa man diay ang nakapamugna ug usa ka pagpangulo nga nagpakita sa ingon ka dayag nga pagrebelde niadtong 1888, nga gihisama ni Sister White sa rebelyon ni Korah, Dathan ug Abiram?

“Sa diha nga mapasidlakan ka sa Balaang Espiritu, makita mo ang tanan nianang kadaotan sa Minneapolis sumala sa tinuod niyang kahimtang, maingon sa pagtan-aw sa Dios kaniya. Kon

dili na gayud ako makakita kanimo pag-usab dinhi niining kalibutana, siguroha nga gipasaylo ko ikaw sa kasubo ug kasakit ug kabug-at sa kalag nga imong gipahamtang kanako nga walay bisan unsang hinungdan. Apan alang sa kaayohan sa imong kalag, alang sa kaayohan Niya nga namatay alang kanimo, buot ko nga makita mo ug isugid ang imong mga kasaypanan. Nakighiusa ka gayud niadtong mga misukol sa Espiritu sa Dios. Aduna ka na sa tanang pamatuod nga imong gikinahanglan nga ang Ginoo nagabuhat pinaagi sa mga Igsoong Jones ug Waggoner; apan wala mo dawata ang kahayag; ug human sa mga pagbati nga imong gitugotan, sa mga pulong nga gisulti batok sa kamatuoran, wala ka mobati nga andam sa pagsugid nga nakabuhat ka ug sayop, nga kining mga tawhana adunay mensahe gikan sa Dios, ug nga imong gipakagamyang ang mensahe ug ang mga mensahero.”

“Wala pa gayud ako makakita taliwala sa atong katawhan ug maong lig-ong pagkatagbaw sa kaugalingon ug pagdumili sa pagdawat ug pag-ila sa kahayag sama sa gipadayag didto sa Minneapolis. Gipakita kanako nga walay usa sa pundok nga nagtipig sa espiritu nga gipadayag niadtong tigom nga makabaton pag-usab ug tin-aw nga kahayag aron maila ang bililhon nga kinaiya sa kamatuoran nga gipadala kanila gikan sa langit, gawas kon ipaubos nila ang ilang garbo ug isugid nga sila wala palihoka sa Espiritu sa Dios, kondili nga ang ilang hunahuna ug mga kasingkasing napuno sa pagpihig. Ang Ginoo nangandoy nga moduol kanila, sa pagpanalangin kanila ug sa pag-ayo kanila gikan sa ilang mga pagtalikod, apan sila wala mamati. Sila gipalihok sa maong espiritu nga nag-aghat kang Korah, Dathan, ug Abiram. Kadtong mga tawo sa Israel naninguha gayud sa pagsukol sa tanang pamatuod nga magapamatuod nga sila nasayop, ug nagpadayon sila ug nagpadayon sa ilang dalan sa pagkadiskontento hangtod nga daghan ang nadani palayo aron makighiusa kanila.”

“Kinsa ba kini sila? Dili ang mga mahuyang, dili ang mga walay alamag, dili ang mga walay kahayag. Niadtong pagrebeldeha may duha ka gatus ug kalim-an ka mga pangulo nga ilado sa katilingban, mga tawo nga bantugan. Unsa ang ilang pagpamatuod? ‘Ang tibook katilingban mga balaan man, ang tagsatagsa kanila, ug si Jehova anaa sa taliwala nila: busa nganong ipataas man ninyo ang inyong kaugalingon ibabaw sa katilingban ni Jehova?’ [Numeros 16:3]. Sa dihang si Coré ug ang iyang mga kauban nangamatay ilalom sa paghukom sa Dios, ang katawohan nga ilang gilimbongan wala makakita sa kamot ni Jehova niining milagroha. Ang tibook katilingban sa pagkasunod buntag misumbong kang Moises ug kang Aaron, ‘Gipamatay ninyo ang katawohan ni Jehova’ [Bersikulo 41], ug ang hampak miabut sa ibabaw sa katilingban, ug kapin sa napulo ug upat ka libo ang nangamatay.”

“Sa dihang gituyo ko ang pagbiya sa Minneapolis, ang manulonda sa Ginoo mitindog tupad kanako ug miingon: ‘Dili kana; ang Dios adunay buluhaton alang kanimo nga pagabuhaton niining dapita. Ang katawhan nagbalik sa pagrebelyon ni Korah, Dathan, ug Abiram. Gibutang ko ikaw sa imong hustong kahimtang, nga dili ilhon niadtong wala sa kahayag; dili sila mamati sa imong pagpamatuod; apan magauban Ako kanimo; ang Akong grasya ug gahum magapalig-on kanimo. Dili ikaw ang ilang gitamay, kondili ang mga sinugo ug ang mensahe nga Akong gipadala ngadto sa Akong katawhan. Gipakita nila ang pagtamay sa pulong sa Ginoo. Gibutaan ni Satanas ang ilang mga mata ug gituis ang ilang paghukom; ug gawas kon ang matag kalag maghinulsol niining ilang sala, kining dili-binalaan nga pagkamasinupakon sa kaugalingon nga nagpasipala sa Espiritu sa Dios, magalakaw sila sa kangitngit. Kuhaon Ko

ang tangkawan gikan sa iyang dapit gawas kon sila maghinulsol ug makakabig, aron ayohon Ko sila. Gipasubô nila ang ilang espirituhanong panan-aw. Dili nila gusto nga ang Dios magapadayag sa Iyang Espiritu ug sa Iyang gahum; kay anaa kanila ang espiritu sa pagyubit ug pagkadumot sa Akong pulong. Ang pagkahuyang sa pangisip, ang pagpasagad, ang pagbininuang, ug ang pagpasipala pinaagi sa mga pasumbingay ug mga pahiyomay ginabuhad adlaw-adlaw. Wala nila ipahimutang ang ilang mga kasingkasing aron sa pagpangita Kanako. Nagalakaw sila diha sa mga aligato sa ilang kaugalingong pagpasiga, ug gawas kon sila maghinulsol, managhigda sila sa kasubo. Mao kini ang giingon sa Ginoo: Tindog sa imong haligi sa katungdanan; kay Ako magauban kanimo, ug dili Ko ikaw biyaan ni pasagdan.’ Kining mga pulong gikan sa Dios wala ko sukad pangahasi sa pagpasagad.”

“Ang kahayag nagadan-ag sa Battle Creek pinaagi sa tin-aw, masanag nga mga silaw; apan kinsa sa mga nanaghimo ug bahin sa tigum sa Minneapolis ang mianhi ngadto sa kahayag ug midawat sa datong mga bahandi sa kamatuoran nga gipadala kanila sa Ginoo gikan sa langit? Kinsa ang nagpadayon sa paglakang, lakang sa lakang, uban sa Pangulo, si Jesu-Cristo? Kinsa ang naghimo sa bug-os nga pagsugid sa ilang nasayop nga kadasig, sa ilang pagkabuta, sa ilang mga pangabugho ug daotang mga pagduda, sa ilang pagsukol batok sa kamatuoran? Wala gayud bisan usa; ug tungod sa ilang dugay nga pagpasagad sa pag-ila sa kahayag, kini mibiya kanila nga halayo kaayo sa luyo; sila wala magtubo sa grasya ug sa kahibalo kang Cristo Jesus nga atong Ginoo. Napakyas sila sa pagdawat sa gikinahanglang grasya nga mahimo unta nilang maangkon, ug nga unta nakahimo kanila nga mahimong lig-on nga mga tawo sa relihiyosong kasinatian.”

“Ang tindog nga gikuha didto sa Minneapolis sa dayag usa ka dili-malabwan nga babag nga, sa daku nga sukod, nagsira kanila uban sa mga nagduhaduha, sa mga nagpangutana, uban sa mga nagsalikway sa kamatuoran ug sa gahum sa Dios. Sa dihang moabut ang laing krisis, sila nga sa hataas na kaayo nga panahon misukol sa pamatuod nga gitapok ibabaw sa pamatuod pagaubon pagasulayan sa mga punto diin sila napakyas sa dayag kaayo nga paagi, ug malisod alang kanila ang pagdawat niana nga gikan sa Dios ug ang pagdumili niana nga gikan sa mga gahum sa kangitngit. Busa ang ilang bugtong luwas nga dalan mao ang paglakaw diha sa pagpaubos, nga magahimo ug tul-id nga mga agianan alang sa ilang mga tiil, aron ang piang dili mahisalaag gikan sa dalan. Daku gayud ang kalainan kon kinsa ang atong kauban, kon kini ba uban sa mga tawo nga nagalakaw uban sa Dios ug nga motoo ug mosalig Kaniya, o uban sa mga tawo nga magasunod sa ilang kaugalingong gituohang kaalam, nga nagalakaw diha sa mga aligato sa ilang kaugalingong pagsindi.”

“Ang panahon ug pagtagad ug paghago nga gikinahanglan aron supakon ang impluwensiya niadtong naningkamot batok sa kamatuoran nahimong makalilisang nga kapildihan; kay unta daghang mga tuig na kita nga nag-una sa espirituhanong kahibalo; ug daghan kaayo nga mga kalag unta ang nadugang sa iglesia kon kadtong angay unta maglakaw diha sa kahayag mipadayon sa pag-ila sa Ginoo, aron ilang mahibaloan nga ang Iyang paggula andam sama sa kabuntagon. Apan sa dihang hilabihan kadaghang paghago ang kinahanglan igugol sulod mismo sa iglesia aron supakon ang impluwensiya sa mga mamumuo nga mitindog ingon sa bungbong nga granito batok sa kamatuoran nga gipadala sa Dios ngadto sa Iyang katawohan, ang kalibotan gibiyaan sa may pagtandi nga kangitngit.

“Ang Dios buot nga ang mga magbalantay motindog ug sa hiniusang mga tingog mopadala ug usa ka malig-on nga mensahe, nga ang trumpeta maghatag ug tino nga tingog, aron ang katawhan mangandam sa ilang katungdanan ug motuman sa ilang bahin diha sa dakong buluhaton. Unya ang kusgan, matin-aw nga kahayag niadtong laing manulonda nga mokanaog gikan sa langit nga may dakong gahum, unta mipuno sa yuta sa iyang himaya. Mga katuigan na kitang nahabilin; ug kadtong mitindog diha sa pagkabuta ug nakapugong sa pag-uswag sa maong mensahe nga gitinguha sa Dios nga mogula gikan sa tigom sa Minneapolis ingon sa usa ka suga nga nagadilaab, kinahanglan nga ipaubos nila ang ilang mga kasingkasing sa atubangan sa Dios ug makita ug masabtan kon giunsa nga ang buluhaton napugngan tungod sa ilang pagkabuta sa hunahuna ug kagahi sa kasingkasing.” Manuscript Releases, tomo 14, 107–111.

Unsa kaha ang nakamugna ug usa ka pagpangulo nga nagpakita sa maong dayag nga pagrebelde niadtong 1888, nga gitandi ni Sister White sa pagrebelde ni Korah, Dathan, ug Abiram? Sa walay pagduha-duha, ang tubag anaa sa pagrebelde sa 1863, nga nag-andam sa dalan alang sa gisulti kang Ezekiel nga labi pang dagkung mga dulumtanan. Ang pagsalikway sa “pito ka panahon” sa Levitico beinte-sais, ug ang pagpaila sa usa ka peke nga tsart, magmugna sa panginahanglan nga panalipdan ang peke sa 1863. Busa, si Miller makakita sa iyang mga hiyas nga magkatibulaag ug matabonan sa mga sagbot ug sa mga peke nga hiyas ug mga sensilyo. Ang pulong sa kalibutan nag-ingon, “ang kasaysayan gisulat sa mga mananaog.”

Bisan dili tinuod nga sila mao ang mga mananaog, kadtong nangulo sa iglesiang Adventista nga Laodicea migugol ug panahon ug paningkamot sa pagtukod og usa ka salaysay sa kasaysayan nga nagpaluyo sa nagkadakong pagrebelde sulod sa upat ka kaliwatan, sa usa ka paningkamot sa pagbutang nianang pagrebelde sa usa ka kahayag nga halayo kaayo sa tinuod nga kasaysayan nga natala sa mga langitnong manulonda. Ang pag-usab sa kasaysayan maoy usa ka ilhing kinaiya sa mga Heswita sa Iglesiang Katolika, ug ang historikal nga rebisyonismo nahimong batakang pamaagi ug hanapbuhay sa mga historyador sa Adventistang Laodicea. Ang gisulat niining mga panahona sa mga “historyador” sa Adventistang Laodicea mahitungod sa sesyon sa Minneapolis General Conference maoy usa ka klasiko nga pananglitan sa historikal nga rebisyonismo.

Mahimong may pipila sa mga rebelde gikan niadtong komperensiya nga sa ulahi naghinulsol, apan ang eksepsiyon sa lagda dili mopasipala sa lagda. Si Sister White gisugo sa pagpabilin ug sa pagrekord sa maong tigom, kay ang pagrebelde ni Korah, Dathan ug Abiram gisubli. Alang sa mga historyador nga Adventista nga tukoron ang pagpamatuod ibabaw sa pangutana kon ang mensahe sa pagkamatarong pinaagi sa pagtoo nasabtan ba o wala masabti; gisalikway ba o wala gisalikwayi, o sa ulahi gidawat, mao ang paglikay sa dinasig nga pagpamatuod sa usa ka pagrebelde nga gitipoan ni Korah, Dathan ug Abiram.

Kinsa niadtong tulo ka mga rebelde ang gipakita sa tala ni Moises nga sa ulahi naghinulsol ug gidawat pag-usab sa pagpangulo uban kang Moises?

“Si Korah, ang nangunang espiritu niining kalihukana, usa ka Levihanon, sa banay ni Kohath, ug ig-agaw ni Moises; siya maoy usa ka tawo nga may katakos ug impluwensiya. Bisan pa nga gitudlo siya alang sa pag-alagad sa tabernakulo, nahimo siyang dili matagbaw sa iyang

katungdanan ug nangandoy sa dignidad sa pagkapari. Ang paghatag kang Aaron ug sa iyang panimalay sa katungdanan sa pagkapari, nga kaniadto nahatag ngadto sa kamagulangan nga anak sa matag panimalay, nakahatag ug hinungdan sa kasina ug pagkadili matagbaw, ug sulod sa pipila ka panahon si Korah sa tago nagasupak sa awtoridad ni Moises ug ni Aaron, bisan pa man wala siya mangahas sa pagbuhat ug bisan unsang dayag nga lihok sa pagsukol. Sa katapusan iyang gihunahuna ang maisugon nga laraw sa paglaglag sa sibil ug sa relihiyosong awtoridad. Wala siya mapakyas sa pagpangita ug mga kasimpatiya. Duol sa mga tolda ni Korah ug sa mga Kohathihanon, sa habagatang daplin sa tabernakulo, mao ang kampo sa banay ni Ruben, ug ang mga tolda ni Dathan ug ni Abiram, duha ka mga prinsipal niining banaya, duol sa iya kang Korah. Kining mga prinsipal dali ra nga miapil sa iyang mga ambisyosong laraw. Ingon nga mga kaliwat sila sa kamagulangan nga anak ni Jacob, ilang giangkong nga ang sibil nga awtoridad ila, ug ilang gituyo nga ipaambit kang Korah ang mga kadungganan sa pagkapari.”

“Ang kahimtang sa pagbati taliwala sa katawhan mipabor sa mga laraw ni Korah. Diha sa kapait sa ilang kapakyasan, mibalik ang ilang nangaging mga pagduhaduha, pangabugho, ug pagdumot, ug pag-usab ang ilang mga pagbagulbol gitumong batok sa ilang mapailobong pangulo. Ang mga Israelinhon sa kanunay mawad-an sa pagtan-aw sa kamatuoran nga sila nailalom sa balaang paggiya. Nahikalimot sila nga ang Manulonda sa tugon mao ang ilang dili makita nga pangulo, nga, nga gitabonan sa panganod nga haligi, ang presensya ni Cristo nag-una kanila, ug nga gikan Kaniya si Moises nakadawat sa tanan niyang mga pahimangno.

“Dili sila andam magpasakop sa makahahadlok nga silot nga silang tanan kinahanglan mamatay didto sa kamingawan, ug busa andam sila sa pagsakmit sa matag pasangil aron motoo nga dili ang Dios kondili si Moises ang nagmando kanila ug nga siya ang nagpahayag sa ilang kangitngit nga kapalaran. Ang labing maayong mga paningkamot sa labing maaghop nga tawo sa yuta dili makahimo sa pagpahilom sa pagkamasupilon niining katawhan; ug bisan pa nga ang mga timaan sa kasuko sa Dios tungod sa ilang nahaunang pagkamahiatagon ngadto sa pagkasayop anaa pa sa ilang atubangan diha sa ilang nagubot nga han-ay ug sa mikunhod nilang gidaghanon, wala nila ibutang sa ilang kasingkasing ang maong pagtulon-an. Sa makausa pa, napildi sila sa tintasyon.” Patriarchs and Prophets, 395, 396.

Ang Laodiceanong Adventismo nagsugod niadtong 1856, ug niadtong 1863 kini nahimong legal nga narehistrong Laodiceanong Adventistang iglesia. Sumala sa nanghisgut sa nangaging mga artikulo, walay giinspirar nga pagpamatuod nga ang Laodicea maluwas gayud. Dili kini maluwas gawas kon kini maghinulsol sa iyang kahimtang, ug modawat sa kasinatian nga girepresentahan sa Philadelphia. Ang Laodicea maoy usa ka katawhan nga ginahukman pinaagi sa pagluwa kanila gikan sa baba sa Ginoo. Ingon nga Laodiceanong iglesia, gipaila sa inspirasyon nga ang iglesia gitakda sa paglatagaw sa kamingawan sama sa gibuhay sa karaang Israel.

Kinsa ba sa mga masukilon sa karaang Israel ang naglatagaw sa kamingawan sulod sa kap-atan ka tuig ug unya misulod sa Yutang Saad? Wala bisan usa ka kalag, ug ang ilang paglatagaw naghulagway sa paglatagaw sa modernong Israel.

Ang pagrebelde ni Korah, Dathan ug Abiram (nga maoy nagpasimbolo sa pagrebelde sa 1888), nakabase sa ilang pagdumili sa pagdawat sa paghukom batok sa katawhan nga nagtakda kanila sa paglatagaw sulod sa kap-atan ka tuig sa kamingawan. Ang pagrebelde sa 1888, nakabase sa pagsalikway sa pagpangulo sa pahayag nga nag-ila kanila ingon nga Laodicea ug nagtakda kanila sa paglatagaw sa daghan pang mga tuig sa kamingawan tungod sa ilang pagsupak.

“Ang mensahe nga gihatag kanamo pinaagi kang A. T. Jones ug E. J. Waggoner mao ang mensahe sa Dios ngadto sa iglesya sa Laodicea, ug alaut ang bisan kinsa nga nagaangkon nga motuo sa kamatuoran apan wala magapadan-ag ngadto sa uban sa mga silaw nga gihatag sa Dios.” The 1888 Materials, 1053.

Ang karaang mga tawo, nga unta mahimong mga magbalantay sa katawhan niadtong 1888, nagtuo nga sila “dato ug nadugangan sa mga kabtangan”. Atong hisgotan kon unsay nakapamugna niini nga kahimtang sa wala pa ang 1888, sa sunod nga artikulo.

“Ang akong kalag nalisang pag-ayo sa pagkakita kon unsa kadali nga ang uban nga nakadawat sa kahayag ug kamatuoran modawat sa mga limbong ni Satanas, ug maanyagan sa usa ka mini nga pagkabalaan. Sa diha nga ang mga tawo mobiya sa mga timaan nga gitukod sa Ginoo aron atong masabtan ang atong kahimtang sumala sa gimarkahan diha sa tagna, sila nangadto ngadto sa dapit nga wala nila hibalo kon asa.”

“Nangutana ako kon ang matuod nga pagrebelde ba gayod mamaayo pa. Tun-i diha sa Patriarchs and Prophets ang pagrebelde ni Korah, Dathan, ug Abiram. Kini nga pagrebelde milapad, nga naglakip ug labaw pa sa duha ka tawo. Gipangulohan kini sa duha ka gatus ug kalim-an ka mga principe sa katilingban, mga tawong ilado. Tawga ang pagrebelde sa iyang hustong ngalan ug ang apostasya sa iyang hustong ngalan, ug unya palandunga nga ang kasinatian sa karaang katawhan sa Dios, uban sa tanan niini nga mga kahimtang nga salawayon, matinumanong gisulat aron masulod sa kasaysayan. Ang Kasulatan nagaingon, ‘Kining mga butanga ... gisulat alang sa atong pagpahimangno, nga kang kinsa miabut ang mga tumoy sa kalibotan.’ Ug kon ang mga lalaki ug mga babaye nga adunay kahibalo sa kamatuoran mahimulag pag-ayo gikan sa ilang Dakong Pangulo, nga ila nang dawaton ang dakong pangulo sa apostasya ug nganlan siya nga Cristo nga Atong Pagkamatarung, tungod kana kay wala sila makalubog pag-ayo sa mga minahan sa kamatuoran. Dili sila makahimo sa pag-ila sa bililhong mineral gikan sa walay pulos nga materyal.”

“Basaha ang mga pagpahimangno nga sa hilabihan gikahatag diha sa Pulong sa Dios mahitungod sa mini nga mga manalagna nga moanhi uban ang ilang mga heresiya, ug kon mahimo malimbongan bisan ang mismong mga pinili. Uban niining mga pahimangno, nganong ang iglesia wala man makaila sa mini gikan sa tinuod? Kadtong sa bisan unsang paagi nahisalaag sa ingon niini kinahanglan magpaubos sa ilang kaugalingon sa atubangan sa Dios, ug sa kinasingkasing maghinulsol, tungod kay sa kasayon nahisalaag sila. Wala nila mailhi ang tingog sa tinuod nga Magbalantay gikan sa tingog sa usa ka dumuloong. Ang tanan nga ingon niana pabalika sa ilang hunahuna kining maong bahin sa ilang kasinatian.”

“Sulod sa kapin sa tunga sa usa ka siglo ang Dios nagahatag sa Iyang katawhan ug kahayag pinaagi sa mga pagpamatuod sa Iyang Espiritu. Human niining tanan nga panahon, ibilin ba

kini sa pipila ka mga lalaki ug sa ilang mga asawa ang pagwagtang sa paglimbong sa tibuok iglesya sa mga magtutuo, pinaagi sa pagpahayag nga si Mrs. White usa ka malimbongon ug usa ka manlilinlang? ‘Pinaagi sa ilang mga bunga maila ninyo sila.’”

“Ang mga makahimo sa pagpasagad sa tanang mga pamatuod nga gihatag sa Dios kanila, ug himoon kadtong panalangin nga usa ka tunglo, kinahanglan mangurog alang sa kaluwasan sa ilang kaugalingong mga kalag. Ang ilang tangkawan pagakuhaon gikan sa iyang dapit gawas kon sila maghinulsol. Ang Ginoo gipasipalahan. Ang bandila sa kamatuoran, sa mga mensahe sa nahauna, ikaduha, ug ikatulong manulonda, gipasagdan nga maguyod sa abog. Kon ang mga magbalantay pasagdan sa pagpasayop sa katawhan niining paagiha, ang Dios magpapanubag sa pipila ka mga kalag tungod sa kakulang sa hait nga pag-ila aron mahibaloan unsang matang sa kalan-on ang gihatag ngadto sa Iyang panon.”

“Ang mga apostasya nahitabo na, ug gitugotan sa Ginoo nga ang mga butang nga ingon niini motungha kaniadto aron ipakita kon unsa kasayon mailad ang Iyang katawhan sa dihang mosalig sila sa mga pulong sa mga tawo imbes nga mangita sa Kasulatan alang sa ilang kaugalingon, ingon sa gibuhat sa halangdon nga mga Bereanhon, aron makita kon tinuod ba kining mga butanga. Ug gitugotan sa Ginoo nga ang mga butang nga ingon niini mahitabo aron mahatag ang mga pasidaan nga ang ingon nianang mga butang mahitabo.”

“Ang pagsukol ug apostasiya anaa na gayud sa mismong hangin nga atong ginaginhawa. Maapektuhan kita niini gawas kon pinaagi sa pagtoo isalig nato ang atong walay mahimo nga mga kalag kang Cristo. Kon ang mga tawo sayon kaayo nga mapasayop karon, unsaon man nila pagbarug sa diha nga si Satanas magpaka-Cristo, ug magabuhat ug mga milagro? Kinsa man ang dili matarug sa iyang mga sayop nga pagpahayag unya—nga nagaangkon nga siya mao si Cristo sa diha nga si Satanas ra diay ang nagasul-ob sa pagkatawo ni Cristo, ug sa dayag nagabuhat sa mga buhat ni Cristo? Unsa may makapugong sa katawohan sa Dios sa paghatag sa ilang pagkamaunongon ngadto sa mini nga mga cristo? ‘Ayaw kamo pagsunod kanila.’”

“Ang mga doktrina kinahanglan masabtan sa tin-aw. Ang mga tawo nga gidawat sa pagwali sa kamatuoran kinahanglan mapahimutang sa lig-on; unya ang ilang sakayan makabarog batok sa unos ug bagyo, tungod kay ang angkla nagkupot kanila sa malig-on. Ang mga paglimbong modaghan, ug kinahanglan atong tawgon ang pagsukol sa husto niyang ngalan. Kinahanglan kita motindog nga sinul-ob ang tibook hinagiban. Niining panagsangkaa dili kita makig-atubang sa mga tawo lamang, kondili sa mga pamunuan ug mga gahum. Dili kita nakigbisog batok sa unod ug dugo. Ipabasa pag-ayo ug sa makapadasig nga paagi ang Efeso 6:10–18 sa atong mga iglesia.” Notebook Leaflets, 57, 58.